

نامەى ئەدەبى - نامەى (د. ئازاد ھەمە شەرىف) ب (سەباح ەنجدەر)

برا و ھاوئى رزانى جوانى و خشى و ناخشىم كاك (سەباح
رەنجدەر): بابگە ئىنەو ە ب سەرە تاكان.

دەمەو ە لەم نامەى ەدا كەمك باسى سەرە تاى برادەرايە تىمانت بىر
بەنمەو ە تاو ەكو تىشكك بىخەمە سەر ئو رزانەى خەو ىستى و پاكى
و دىسىزى و خەو ىستى و خەنەپەرىستى ل دەتكا، ئو رزانەى برادەر
بەقەد برا دىسىز بوو، بە پچەوانەى رزانى ئەم ە كەوا زىر بەى
ئەوانەى خەيان بە برادەر دەناسەنن، ەىچ ەكك لەو ئاكارانەى
سەرەو ەيان تەدا نەماو ە، بىە منىش خەم لەو جەخەكانە
دوورەپەر زىر گرتوو ە و لەناو دنىاى تەنىاى خەمدا دەخولەمەو ە،
ھەرگىز نامەو ەت بە ەنگى ئو رزگار ە نەفرەتییەى ئەم ە خەم پىس
بكەم. من ەمىشە بە یاد و یادەو ەرى رزانى گو ەنگى شەستەكان و
خەفتاكان و ەشتاكان و نەو ەدەكان دەژىم، ناىەم چەدوو ەكى
ھەناسەى ئەم رزگار ە چەپە ەى ئەم ە تەیدا دەژىن منىش بىخەنەنن.

وا لەو نامەى ەدا باسى ئو برادەرايەتییە لە برا زىاترە پاك و
راست و ب فوف و ب بەرژەو ەندییەى نەوان ەردووكمەن دەكەم
كەوا سەرە تاكەى دەگە ەتەو ە ب ناو ەستى ەشتاكانى سەدەى
رابردوو. چاكەم لە بىرە سەرەداوى ناسىاوى و برادەرايە تىمان ب
نزىكەى سى و شەش سا لەمەو ەبەر دەگە ەتەو ە و بە بىنەى ئەو ەى ئو
ھەموو ماو ە دوورودرژە نە ساردییەك، نە ناكەكییەك و نە ەىچ د
ئەشانەك لە نەوانمان رووى نەداو ە، بىە برادەرايەتییەكى وا
دانسەقە و دەگمەن و نایاب پەو ىستى بەو ەىە بنووسرەتەو ە و رزى ل
بگىرەت و بە جوانى باسى بكرەت.

و ەكو گوتم نزىكەى سى و شەش سا لەمەو ەبەر، مانگى ئادارى ساى
(1984) بوو تازە "قەلە ەش" - شىعەرە ناودارەكەى (ئەدگار ئان
پەم لە ژمارە (2) ى گەقارى (ئاسەس) دا بىاوكردبەو ە، ئەوسا (كەلىژى
ئاداب - زانكەى سە ەدەىن) لە سەر كەندەكەى گە ەكى (گەكەندەى
ھەولەر بوو، من سەردانى برادەرانى دەستەى گەقارى (ئاسەس) م
كردبوو، لە پەش دەرگای كەلىژ لەگە ە خاتوو (پەرەز سابىر)، ئەوسا
دكتەر نەبوو - خوەندىكارى بەشى كوردى بوو، خوشكى ھاوئى دىرەنم
(شاكر سابىر) بوو - قسەمان لەبارەى ئەدەب و رەشەبىرى دەكرد.

گه نجـکی کـک و تازه سمـ دهـرکردوو، قسه نهرم و خـش گوـفتار ها ته پـش و لهـگهـا (پهـرـز خان) له باره ی گـځـقاری (ئاسـس) و وهـرگـځـانی شیـعهـکه ی (ئـدگار ئاـان پـ) قسه ی کرد. (پهـرـز خان) یش گوـتی ئهـوه (ئازاد حهـمه شهـریف) ی وهـرگـځـی شیـعهـکه یه و چیت هه یه بـ خـت یه کسهـر لهـگهـا ئهـوی باس بکه. له قسه کانی ئهـوسا وادیـاربوو زـر به شیـعهـکه و وهـرگـځـانه که ی دـبهـند بوو، داوای دهـکرد شیـعـری بهـرزی لهـو با به ته وهـر بگـځـم تا وهـکو خوـنده وارانـی دیکه که وای به ئاسانی دهـستیـان به شیـعـری جیهانی راناگات، بتوانن سوود له ئهـزموونی شیـعـری دنیا وهـر بگرن. ئهـگهـرچی کاک (سه باح ره نـجدهـر) به تهـمهـن حهـوت ساـک له من گهـنـجتر بوو، بهـام چونکه براده رایه تیمان لهـسهـر بناغی رـشـنبیری و ئهـدهـبی، نهـک بهـرزه وهـندی و خـپهـرستی دامهـزرا بوو، بـیه ئهـو براده رایه تییه رـژ بهـرژ به تیـنتر دهـبوو، گهـشـی دهـکرد. ئیتر لهـوسا وهـ تا ئـستا بـ پسانه وه براده رایه تییه کی پاک و دـسـز و راستگـیانـه له نـوانمان هه یه.

ها وـیه تیمان هـشتا بهـهـزتر بوو، وایـزنام دووهم، یان سـیهـم دیده نمان بوو له کـځـکی سا ی 1984 ی کاک "عه بدوـځـا عه باس" که وای له باره ی "رـځـی رـژنامه گهـری له پـشـختنی رـشـنبیریـدا" یان با به تـکی ئا وایی بوو له هـځـی "چاودـځـی زانستی" له هـولـځـر یه کترمان بینیه وه. (سه باح ره نـجدهـریش وهـک ههـر که سـکی دی) ها تبوو ه ئهـو کـځـه.

دوای کـځـتایی ها تـنی کـځـه که مامـستا (مهـمهـد مهـولوود مهـم) ی چیرـکنووسی گهـوره ی کوردم ناسی وهـک له نووسینـځـکم به ناوی "چـن (مهـم) م ناسی؟" دا بـاو کـرد تهـوه. ههـر لهـو دهـمیشدا کاک (سه باح) له پشت (مهـم) راوهـستا بوو، یه کسهـر ههـردوو کیانم پـځـکتر ناساند. دوای ئهـوه به دهم رـځـگاوه بهـره و خوار بـ لای (فلکه ی زه عیم) به پـ دهـچووینه خواره وه و لهـو (مهـم) گوـتی: "دهـباشه، ما ی منیش لهـم خواره وه یه"

به دهم رـځـگاوه باسی پرـژه رـشـنبیرییه کانی خـم و خوـندنه وهـم و ئهـو وهـرگـځـانه ی کردبوومن وهـک "مردنی دـوهـره یهـک" و "کافکا" و تاد...، که هـشتا چاپ نه کرابوون، بـ "مهـم" م گـځـانه وه. ئهـویش باسی رـمانی (رـگا) و (پایزه خهـون) ی، بـمان کرد که وای هـشتا دهـستنووـس بوون، دیاربوو ئهـو حهـزی دهـکرد زیاتر ئاشنای یهـک بین، بـیه کاتـځـ گهـیشـتینه لای (فلکه ی زه عیم) گوـتی: "دهـبا بچینه ما هـوه و قاوه یهـک بخـینه وه". ئـمهـش پـمان خـش بوو پیاوـکی وای گهـوره بانگـشـتمان بکاته ما ی خـی و ئیتر له ناو باخچه ی ما هـکه ی دانیشـتین و ئینجا له جیاتـی قاوه، ماستاوی مهـی پـداین.

دواتر من ژنم هـنا و خهـریکی ژیا نی خـزانـی خـم بووم، ما وه ی

نزیکه‌ی شەش مانگێك ئاگام لە نووسین و نووسەران بـا و تا رۆژێك لە رۆكهوتی 28/10/1985 لە دیداری (یەكەم زنجیره لێكۆڵینهوه‌ی شانێ و ئێده‌بی شانێی) كه‌وا لە هه‌ڵێ (نه‌قابه‌ی كركێكاران)ی شاری هه‌ولێر سازكرا‌بوو، به‌ توێژینه‌وه‌یه‌ك له‌باره‌ی (مردنی دێوه‌ریه‌ك) به‌شدار بووم. ئێواره‌كه‌ی ئهو رۆژه راسته‌وخێ له‌لایه‌ن خودی (به‌ڵێوه‌به‌ری ئه‌منی به‌لده‌ی هه‌ولێر)ه‌وه له‌ناو هه‌ڵێ دیداره‌كه ده‌ستگیركرا‌م و له‌ رۆكهوتی 16/4/1986 به‌ لێبووردنێكی مه‌رجدار ئازادكرا‌م، به‌لام چ جێره لێبووردنێك؟ لێبووردنێك كه‌وا رۆك مانای مه‌رگ بوو، به‌و مه‌رجه ئازادكرا‌ین بچینه‌ ناو كۆكێگه به‌ مین داچێنراوه‌كانی (فاو) كه‌وا تازه له‌لایه‌ن ئێران‌ه‌وه گیرا‌بوو، بچین جه‌نگ له‌گه‌ڵ مین و دێوه‌زمه‌ی مه‌رگ بکه‌ین. هه‌رچێنێك بێت، به‌ هه‌زار قوڵ‌به‌سه‌ری و ده‌رده‌سه‌ری خێم گه‌یا‌نده‌وه كوردستان.

دوای راكردنم بـا جارێكی دیکه له‌ سه‌ربازی و هاته‌نه‌وه‌م بـا هه‌ولێر، به‌ په‌نا‌دزه و لێره و له‌و په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵ نووسه‌ران ده‌ستی پێ‌ کرده‌وه. ئه‌وه بوو له‌ رۆگای كا‌ك (ئیسماعیل به‌رزنجی)یه‌وه زانیم مام‌ستا (مه‌م) نه‌خێشه و (مه‌م)یش هه‌وا‌ی هاته‌نه‌وه (هه‌ولێر)ی منی پێ‌گه‌یشت‌بوو، به‌لام چونكه نه‌خێش بوو له‌ رۆگای كا‌ك (ئیسماعیل به‌رزنجی)یه‌وه هه‌وا‌ی نارد‌بوو كه‌وا پێ‌ی خێشه سه‌ردانی بکه‌م. دیسان چوومه‌وه ما‌ی (مه‌م) و سه‌ردانم كرد و ئه‌وسا باسی (كاروان و سه‌گوه‌)ی خێی كرد و پاشتریش زێر باسی ئه‌ده‌ب و چیرێك و كورد و نووسه‌رانمان كرد. دواتر كا‌ك (سه‌باح ره‌نجده‌ر)یش په‌یوه‌ندی پێ‌وه كردمه‌وه و هه‌فتانه، یان من سه‌ردانی ئه‌وم ده‌كرد، یان ئه‌و سه‌ردانی منی ده‌كرد.

استیه‌كه‌ی له‌سه‌ره‌تای هه‌شتا‌كاندا رۆژانی زێر ناخێشمان به‌ رۆ كرد. ئه‌وسا (سه‌باح ره‌نجده‌ر) له‌ كۆڵانه‌كه‌ی خێیان، دو‌كانێكی بچووكی هه‌بوو، به‌ هنجی شانی نانی خێی و دایك و برا و خوشکی په‌یدا ده‌كرد، چونكه كا‌تێك ئه‌وم ناسی، به‌داخه‌وه باوكی كێچی دوایی كرد‌بوو. هاتوچێ‌ی نێوانمان له‌ ترسی گیران و راوه‌دوونانی چه‌ته‌كانی (به‌عس) هه‌ر به‌ پێ‌یان بوو. زێرجاران كۆڵانه و كۆڵان به‌ناو گه‌ڵه‌کی (سه‌یداوه)دا ده‌هاتینه‌ بن قه‌لات، یان چایخانه‌ی (مه‌چك) و جاروبار له‌و یه‌كترمان ده‌بینی و كا‌تی بێنینی پاشترمان داده‌نا.

زێرجاران كا‌ك (سه‌باح) پیاوه‌تی ئه‌وه و بنه‌ما‌یه‌ی ئه‌وه‌م له‌ بیره كه‌وا دوای به‌ربوونم له‌ زیندانی (به‌عس) و راكردنه‌وه‌م له‌ كۆكێگه‌ مینه‌كانی (فاو) و بـا‌یاری نه‌كردنی سه‌ربازیم بـا (به‌عس)، به‌ حوكمی ئه‌وه‌ی كا‌ك (عه‌باس)ی خوالێخێبووی برات پێ‌لیس بوو، له‌ (به‌شی جموجێ‌ی پێ‌لیسی هه‌ولێر) بوو، هه‌وا‌ت پێ‌داوم كه‌وا كام گه‌ڵه‌ك له‌ هه‌ولێر ده‌كه‌وتێته‌ به‌ر شا‌ا‌وی پشكنین. منیش چیم پێ‌كراوه به‌

براده رانی خـم گوتوو، له پشکیننی گهـه که کان ئاگادارم کردوونه تهوه و بهوهش زـرجار گیانی من و گیانی دهیان برادر له کهوتنه چنگ چه تهکانی (به عس) و نـکه رانی (به عس) پاراستوو. ته نانهت جار کیش چاکم له بیره برادر کم گیرابوو کاک (عه باس) ی برات له بهر خاتری من وای کرد رزگاری ببـت.

رـژ له دوی رـژ برادره رایه تیمان بهـهـز ده بوو، ئهوه بوو له یه کـک لهو یه کتر بیناناندا پـت گوتم کهوا شیعر ده نووسیت و دیوانه شیعر کـکی ده ستونووسیت ههیه به ناوی (زـوان). دواتر ئه گهر هـهـه نه بوویم ساـی 1987 بوو پـت گوتم کهوا له (دهزگای سانسـری کـتـب) له (به غدا) سـ جار له سهر یهـ رهـز کراوه تهوه. منیش له و باره یهوه له چایخانهی (مه چکـ) قسم له گهـ خوالـخـبوو (مه حمود زامدار) کرد، ئه ویش دوی چهـند مانگـک بـی له (دهزگای سانسـری کـتـب) دهـرهـنایت. باشه ئهوه دیوان دهـرچوو، خـ پارهـی چاپکردن له توانای گهـنجـکی تازه پـگهـیشـتوو بـ مووچهـی (ههـولـر) دا نه بوو.

لهو سهـرودهـرهـدا بوو منیش وهـرگـگـانی (وـهـهـی هونهـرمهـند له تافی لاویدا) ی (جـمس جـیس) م له (دهزگای سانسـری کـتـب) دهـرچوو بوو، له بیرته پـکهـوه چووینه (ئهـمیندارـتی رـشـنبیری و لاوان - ناوچهـی ئـتـنـمی) و لهـو لای کاک (سهـعید یهـحیا خهـتات) کـتـبهـکهـی تـم له گهـ وهـرگـیـانهـکهـی خـم پـشـکهـش ئهـو کرد بـ وهـرگـرتنی (پشتگیری چاپ) و دواتر چاکم له بیره کهوا پـسـپـری هـهـهـنگـاندنی دیوانه شیعی (زـوان) مامـستای شاعیر (حهـسـیب قهـرهـداخی) ی خوالـخـبوو بوو.

دوی نیوهـهـ بوو، وایزانهـم دهـوربهـری کاژـر 2:15 بوو، به پهـناـزه سهـر کم له (چایخانهـی مهـچکـ) دا، دوی سـاـوکردن کاک (تهـحسین مهـچکـ) ی خاوهـن چایخانه که پـی گوتم ئهـو پیاوهـی ئهـو ناسیت، منیش دیاربوو به خزمهـت مامـستا (حهـسـیب قهـرهـداخی) نه گهـیشـتبوو، چوو مه خزمهـتی و کاک (تهـحسین مهـچکـ) پـکی ناساندین. مامـستا (حهـسـیب قهـرهـداخی) پیاوـکی جوانی قسهـخـش بوو، وایزانهـم ئهـوسا له کـتـایی پهـنجاکانی تهـمهـنیدا بوو. دوی یهـکـتر ناسین لـی پرسیم: “(ئازا) ی کوـم ئهـ ناسیت؟”

منیش گوتم: “بهـهـه. فهرموو چیت پـویسته، له خزمهـتـتام؟” گوتی: “ئهوه کاژـر ک زیاتره لـره دانیشتوو و ماـی (ئازا) ی کوـم پـ نازانهـم. ئه گهر تـ دهـزانی له کوـیه، زهـحمهـت نه بـت بمگهـیهـنیهـ ماـهـکهـی.”

منیش گوتم: “بهـهـه پـی دهـزانهـم و (ئازا) برادهـرمهـ. به چاوان، فهرموو.”

ئهـوسا ماـی (ئازا) له شوقهـیهـکی لای (شه قامی پزیشکان) ی لای (فلکهـی شـخ مهـحمود) بوو. بـیه به پـیان کهوتینه هـهـه. مامـستا جانتایهـکی

دهستی پښه بوو، ههستم کرد پښه ټه و گرانه، چونکه پښه گوتم ټه گهر دووره به تاکسی بچین، منیش جانتاکه م لښه وهرگرت و کهوتینه ښه و پښه گوت ماښه کاک (ټازا) ټه و نه ده دوور نیه و پښه ویست به تاکسی ناکات. به ښه م راستیه کهی من را کردووی سهربازی بووم، نه ده و ښه رام سواری تاکسی بم، پښه به هه مووده م پښه من به پښه بیان باشر بوو.

له رښه گا ما ښه ستا لښه پرسیم: “(سه باح ره نجه در) ده ناسیت؟”
گوتم: “به ښه. براده ریشمه. به ښه م پښه ده پرسیت؟”
گوتی: “شيعره کانی زښه ر ټا ښه زن و ټه و براده ره زښه له رښه وی شيعری کوردی لایداوه.”

منیش گوتم: “(سه باح ره نجه در) گه نجه کی تازه هه چووه، څه ناکر ټه نه وهی نو ټه وه کو نه وهی کښه بنووس ټه. ټه گینا هه موو شته کان پښه تام ده بن و ده بنه دووباره. با هه رکه سه و شښه وازی څه هه پښه ټه.”

دیاربوو ما ښه ستا (حه سیب قهره داخی) پسپښه ری هه ښه نگان دنی شيعره کانی (سه باح ره نجه در) بوو، ده یه ویست له نژیکه وه زانیاری له باره ی خاوه نی ټه و دیوانه بزانه ټه، پښه ده یه دواي گه یان دنی ما ښه ستا به ماښه کاک (ټازا) ی کوښه به ما ښه ستام گوت: “حه ز ده کهیت له نژیکه وه خاوه نی دیوانی (زښه وان) بناسیت؟”

ما ښه ستا (حه سیب قهره داخی) گوتی: “پښه نا؟”
گوتم: “دواي دوو کاژښه ری دیکه له گه ښه کاک (سه باح ره نجه در) دښه ښه وه خزمه ټه.”

وايزانم ټه و ده مه ی خواحافیزیم له ما ښه ستا کرد، کاته که نژیکه ی بېووه (3:00) ی دواي نیوه ښه. هه ښه کوت هه ښه کوت به پښه بیان له (شه قامی پزیشکان) وه به که متر له کاژښه رښه ک، څه م له ناو گه ښه کی (به لاشاوه)، له دوکانه که ی کاک (سه باح ره نجه در) دیته وه. له وښه شوه هه ښه ته ک هه ښه ته ک له گه ښه کاک (سه باح ره نجه در) به پښه بیان کهوتینه ښه تا گه ښه ښه وه ما ښه که ی کاک (ټازا) و لای ما ښه ستا (حه سیب قهره داخی) به ښه زښه.

هه ر دواي ده رگا کردنه وه گوتم: “ما ښه ستا، فهرموو ټه وه ش کاک (سه باح ره نجه در)؟”

دواي یه کترناسینی کاک (سه باح ره نجه در) و شاعیری گه وره ی کورد ما ښه ستا (حه سیب قهره داخی)، من له هاوکښه ی شيعر بوون و شيعر نه بوون ها تمه ده ره وه، ټه وه م پښه هه ردوو برای شاعیر به جښه هښت و هه ردو وکیان پښه ماوه ی پتر له کاژښه رښه ک له ما ښه که ی (ټازا) کهوتنه گفتوگښه. قسه کان زښه ر بوون و ته و او نه ده بوون، ټه وه بوو پښه یاریان دا بچه (یانه ی فهرمان به ران) و ټه واره که ی ټه و رښه له وه سهرله نو ښه باسی شيعر و ناشيعر، باسی چښه تی به کاره ښه نانی زمان له شيعردا، باسی با به تی ناوهر ښه کی شيعر، باسی وښه ی شيعری ساده و ټا ښه ز و چه ندان

بابەتی دیکە بکەن.

من تا بەردەرگای (یانە فەرمانبەرانی) لەگەڵیان چووم، بەلام چونکە راکردووی سەربازی بووم و زۆریش نەبوو لە چنگ زیندان رزگار ببووم، بەیە دەترسام نەوێک یەكێك لەو بمبین و وەکۆ جاری جارانی زمانم لێ بدرێت و بکەومە داوێ، بەیە داوای لێبووردنم لە هەردووکیان خواست و بە پێ بەرەو ما چوومەوێ. ئێتر ئێو ئێوارە یە چێن کاک (سەباح رەنجەر) و مامەستا (حەسب قەرەداخی) گەیشتبوو نە لێک تێگەشتن کەوا دیوانی (زۆوان) شایەنی پەسەندکردن و چاپکردنە، ئێوا من نایزانم، بەلام دێنایم ئێوارەکە زۆر قسەیان لەبارە یە دنیای پاکی شێعر کردووە، چونکە مامەستا (حەسب قەرەداخی) پیاوێکی خوێندەوار و زۆر شێبیر و شێعرناس بوو. قسەکانی بە و ج و دیالیکتیکیانە و سەلمەنەر بوون. بەداخەوێ، من هەر ئێو جارە بە خزمەتی ئێو زاتە گەیشتووم، لەو ماوە کورتەدا زانیم (حەسب قەرەداخی) کەسێکە بە زەمینە یەکی گەورە یە زانیاری یەوێ لەناو گۆشە پانی ئێدە یی کوردی یە.

دوای پەسەندکردنی دیوانی (زۆوان) بێ یاری لە چاپدانی دیوانە کە درا لەسەر بودجە ی (ئەمیندارێتی زۆر شێبیری و لاوان - ناوچە ی تێنێمی)، دەبوایە کتێبە کە بێ چاپکردن بێ شاری (سەلمانی) یان بێ (بەغدا)، بێ بدرێت، چونکە ئێسا توانای چاپکردنی کتێب لە شاری (هەولێر) زۆر کەم و سنووردار بوو. کاک (سەباح رەنجەر) نەیدەزانی چی بکات، بەلام چونکە من پێشتر لە (بەغدا) خوێندبووم و ژیا بووم، خەڵکیشم زۆر تر دەناسی و کتێبی (مردنی دێوێرە یە)یشم پێشتر چاپ کرد بوو، بەیە پێم گوت: "ئێوێش ئاسانە و ئێگەر پێتخێش بێت من (وێنە ی هونەر مەند)م بە کاک (نازم دێبەند) داوێ تا سەرپەرشتی چاپکردنم بێ بکات، هێ تێش هەر بەودا دەنێرین چاپ بکەرێت؟"

سەرەجام، ئێوێ بوو کتێبی (زۆوان) درا کاک (نازم دێبەند) و ئێویش سەرپەرشتی کتێبە کە ی کرد و لە سا ی (1988) دا بە چاپ گەیشت. لێرە بەیە ئێو شتانەم باسکرد چونکە هەستم کرد لەو بابەتە ی بە ناوونیشانی "لە ئاھەنگی بیست سا ی زیاندا" کەوا وەکۆ پێشکە ی بێ بێاوکردنەوێ ئەلیکترۆنی ی (PDF) هەکا لە حوزەیرانی (2008) دا لە سائتی (دەنگەکان) دا بێاوکراوێتەوێ، دواتر گوازاوێتەوێ سەر سائتی (کوردپیدا)، ئێو بەشە زانیاری یە سەرەوێ لەبیرکراون، ئێگینا دەزانم ئێوێ چەند راستگۆ و دێسۆز و بەئەمەکن، هەرگیز چاکە ی کەس لە بیر ناکەن. ئێگەر بمەوێت چەندان بیرەوێری دیکە ی زۆرانی خێش و ناخێش لە نێوانمان هەن دەکرێ باسیان بکەم، بەلام چونکە ئێوانە پە یوێندیان بە هەندێک لایەنی زۆر شێبیری و کەسایەتی زۆر شێبیری میللەتە کەمانەوێ هەبوو، ئێوانیش زۆر ی جوان و چاکیان بینوێ لە

يارمه تيدانى گه نجلكى تازه هه چوودا، بيه زياتر تيشكم خسته سهر
ئوانه. ئوانى ديكه با ب كاتكى ديكه و ب نهى ديكه بم ن. ههر
بهرز و سهر فراز ب ت برايه تى و براده رايه تيمان، به هيوام ز ر له وه
به ره و پشتر بچيت و ههر سهر كه وتوو بن.

د. ئازاد همه شريف
1/1/2020 ههولـر